

Časovno zajema leksikon obdobje med bitko pri Akciju ter začetkom Diodorove vlade. Vanj so vključeni vsi senatorji in vse plemstvo s svojci (ločeno z načinom tiska), če je opravljalo *imperatorum negotia*, dokumentirani tako v literaturi kot drugod. Plebejci so izključeni (ker so navadno samo imensko dokumentirani in razvidni iz slehernega običajnega indeksa). Od Grkov in ostalih so bili privzeti zgolj tisti, ki so imeli stike ali vezi z Rimljani, ki jih leksikon obdela. Vladaarji so obravnavani zgolj za obdobja pred nastopom; pisci pa, kolikor se njih dela nanašajo na Rim, in vladarski oproščenci, kolikor so opravljali administrativne državne funkcije. V vsakem zvezku so sezname literature, kratic, dodatki, korekture. Po načrtu naj bi na kraju dela izšel dodatni zvezek s *fasti* konzulov in drugih državnih uradnikov, katalogi prokuratorjev, prefektov itd.

Delo je, to je razvidno takoj, neobhodno za slehernega historika, epigrafa, tudi literarnega zgodovinarja in za vrsto drugih raziskovalcev oziroma bralcev, ima pa seveda nekaj historično in organizacijsko pogojenih pomanjkljivosti, ki jih bo lahko eliminirala šele kaka bodoča nova izdaja. Predvsem, v leksikonu ni oficirskega kadra, ni uglednih ljudi iz provinc, v njem ni zajeto municipalno življenje in manjka tudi tisto plemstvo, ki ni opravljalo državnih političnih funkcij. Preveličevati teh nedostatkov ne kaže, kajti ustrezne monografije bi jih lahko povsem odpravile.

Sedaj ko se je temeljit in izboren poznavalec gradiva, Leiva Petersen, delu samopožrtvovalno posvetila, smemo upati, da bo v bližnji prihodnosti zaključeno in bomo tako dobili s strani dinamične Nemške akademije lep doprinos znanosti. Delo z vzorno skrbjo tiska založba W. De Gruyter.

J. Šašel

Tihamér Szentlélek, *Ancient Lamps. Monumenta antiquitatis extra fines Hungariae reperta quae in Museo artium Hungarico aliisque museis et collectionibus Hungaricis conservantur*, vol. I. Akadémiai kiadó, Budapest 1969, 158 str., 289 slik, številne risbe v tekstu.

Madžarska akademija pričinja s to knjigo novo serijo, ki bo dala na vpogled v madžarskih zbirkah hranjeno, a ne iz Madžarske izvirajoče gradivo in bo važna za vrsto strokovnjakov pa tudi ljubiteljev antik. Pričela je s pregledom oljenk, hranjenih v Muzeju umetnosti in po drugih zbirkah. V uvodnem poglavju je J. Gy. Szilágyi orisal zgodovino zbiranja starin in umetnin na Madžarskem, kratko in nadvse zanimivo poglavje, opremljeno z izčrpnimi bibliografskimi napotki. Enak oris bi bil potreben tudi za našo muzeologijo.

Sledi katalog, ki je sestavljen kronološko, kolikor mogoče, in tipološko, tudi kolikor mogoče. K vsakemu primerku je navedeno nahajališče, način pridobitve, tehnični podatki, kratek opis, v večini primerov z risbo in fotografijo. Vsako kronološko oziroma tipološko skupino zaključuje kratek obris, ki daje generalni pregled, bibliografijo, obravnava kronološke in tehnološke probleme. Delo pa zaključujejo indeksi in konkordančne tabele.

Prav zaradi izčrpnega pregleda literature k ogljenkam za obdobje od leta 1000 pred n. e. do leta 1000 n. e. okroglo, zaradi sintetičnih obrisov celotne problematike, bo delo nedvomno na mizi vsakega muzejskega in arheološkega delavca, tudi študenta, in bo ohranilo — poleg svoje kataloške cene, ki daje vpogled v gradivo hranjeno na Madžarskem — tudi študijsko in učno ceno, podobno kot analogna dela, ki so jih napisali Bernhard (*Lampki starożytnie*, 1955), Haken (*Roman Lamps in the Prague National Museum and in Other Czechoslovak Collections*, 1958), Miltner (*Die antiken Lampen in Klagenfurt*. JÖAI 26 [1930] Bb. 67 s) in drugi.

J. Šašel

Patrick M. Bruun, *The Roman Imperial Coinage*, Vol. VII — *Constantine and Licinius A. D. 313—337*. London, Spink and Son, 1966; XXXI in 778 str., 24 tabel.

Po petnajstih letih smo dobili težko pričakovani novi zvezek v seriji *The Roman Imperial Coinage*; tako je napravljen bistven korak za zaključitev te pomembne serije priročnikov rimske imperialne numizmatike, ki je bil začel